

ΕΛΛΗΝΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

ΣΕΙΡΑ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΗ

τῶν ἐκτὸς τῆς Βενετίας

ἐν ταῖς προμνησθεῖσι Σχολαίσι διδασκάντων (*)

ἐξ ἀνεκδότων ἐγγράφων συλλεχθεῖσα·

ἔτι δὲ

Ἀρχιερέων καὶ Μοναστηρίων ὀνόματα

μεταξὺ τοῦ 1520 καὶ 1802.

Ἐν Παταύφ.

Ἐν τῷ Σχολείῳ Γερασίμου Μοναχοῦ τοῦ Παλαιόκαπα, ὅπου οἱ τοῦ Κωττουνείου φοιτηταὶ μετέβαινον πρὸς ὑψηλότερα μαθήματα, εὕρισκεται Διευθυντῆς καὶ μόνος·

1772. Ἰωάννης ὁ Λίτινος, ἱερεὺς, Ζακύνθιος.

Ἐν τῷ Σχολείῳ Ἰωάννου Κωττούνη ἐδίδαξαν·

1657, Ἰλαρίων ἱερεὺς ὁ Κιγάλας, κύπριος

1660. Ἀρσένιος ἱερομόναχος ὁ Καλλοῦδης, κρής

1672. Νικόλαος ὁ Βουβούλης, κρής

(*) Ὅρα σημείωσιν ἐν σελ. 109.

1694. Γεώργιος ὁ Καλαφάτης, κυδώνιος
1703. Δημήτριος ἱερεὺς ὁ Βουβούλης, κρής
1705 Νικόλαος ὁ Παπαδόπουλος Κομνηνός, κρής
1716. Ἀντώνιος ὁ Στρατηγός, κρής
1758. Συμεὼν ὁ Στρατηγός, κρής
1760. Σπυρίδων Λούζης, κεφαλλήν
1772. Ἰωάννης ὁ Λίτινος, ἱερεὺς, Ζακύνθιος

Ἐν Ἀθήναις

Ἐν τῷ Σχολείῳ Ἐπιφανίου τοῦ Ἡγουμένου
νοῦ ἐδίδαξαν·

1683. Διονύσιος, ὁ πρῶην Πρεσπῶν
1691-1694. Νικόδημος ὁ Βαβατενῆς, ἱεροδιάκονος.
1687-1692. Ἀργυρὸς ὁ Βερναρδῆς, ἀθην., ἱππότ. (*)
1709-1712. Θεοφάνης Ἱερομὴν. ὁ Καθολλάρης.
1729-1734. Παῦλος ὁ Καραβίας, ἰθακήσιος
1738-1748. Παῖσιος Ἱεροδιδ. ὁ Δήμαρος, ἰθακήσιος.
1740-1756. Βησσαρίων Ἱεροδιδ. ὁ Ροῦφος
1749. Κοσμάς Ἱεροδιδ. ὁ Δήμιος
1753-1779. Ἀθανάσιος Ἱεροδιδ. Πελοπονν. (**)
1780-1782. Δημήτριος ὁ Βόνδης, καὶ μετ' αὐτοῦ
(Ἰωάννης ὁ Μπενιζέλος τῷ 1778.

(*) Ἔνεκα τοῦ μεταξὺ Βενετῶν καὶ Τούρκων πολέμου, ἡ πρῆξις τῶν μαθημάτων μετατίθεται εἰς τὰς Παλαιὰς Πάτραις.

(**) Κατὰ τοὺς χρόνους τούτους πύζει τὸ Σχολεῖον, ἔνεκα πολιτικῶν ἀνυμνασιῶν καὶ ἀπωλείας ἐγγράφων.

- 1783-1790. Ἀθανάσιος ὁ Ἱερολογιώτ. τῆς Μο-
νῆς τοῦ Μ. Σπηλαίου
(ἴσως ὁ ἀνωτέρω Πελοποννήσιος)
- 1790-1793. Σχμουήλ ὁ Ἱερολογιώτατος.
Ἐν δὲ τῷ Σχολείῳ Ἰωάννου Ντέκα ἐδίδαξαν.
- 1762-1766. Βησσαρίων ὁ Ροῦφος (ἀπεβίωσε τῇ
17. Μαΐου 1766)
1767. Νεκτάριος Ἱερομόναχος
- 1767-1774. Σωφρόνιος Ἱεροδιδ. ὁ Μπαρμπάνος
- 1774-1793. Ἰωάννης Μπενιζέλος
Ἄρχιερεῖς
Ἀπληντήθησαν οἱ ἐφεξῆς.
- 1710-1714. Μελέτιος ὁ Μῆτρος (*)
- 1722-1741. Ἰάκωβος
- 1734-1744. Ζαχαρίας
- 1753-1762. Ἀνθιμος
- 1774-1766. Διονύσιος, ὁ πρῶτον Κορίνθου, Ἐπί-
τροπος καὶ Ἰεξαρχος Πατριαρχικός
- 1766-1781. Βαρθολομαῖος
1783. Βενέδικτος
1785. Ἀθανάσιος
- Μοναστήρια
1675. Τοῦ ἁγίου Λουκᾶ

(*) Οὗτός ἐστιν ὁ σοφύτατος Ἀθηνῶν Μελέ-
τιος, οὗτινος νῦν πρῶτον μνηθάνομεν τὸ ἐπώνυμον.
Ἐκκλεῖτο πρότερον ἐν Ἱερεῦσι Μιχαήλ· τῷ δὲ 1692
προεχειρίσθη Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης Μελέτιος, ὁ καὶ
ἕσπερον Ἀθηνῶν.

Ἐν Δελβίνῳ

Ἐν τῷ Σχολείῳ Σπυρίδ. τοῦ Ῥίζου ἐδίδαξαν.

1759-1760. Παχάσιος Μοναχός

1761. Παΐσιος Μοναχός χατζῆ Γεωργίου

1769. Ἀνθιμὸς Ἱερομόναχος

1790-1792. Μάξιμος Ἱερομόναχος

Ἀρχιερεῖς

Ἀπηντήθησαν·

1781. Βενέδικτος ὁ Χειμάρρας καὶ Δελβίνου

1791. Ἰωαννίκιος

1749. Μοναστήριον τῆς Κοιμίνου (οὔτω)

— » τῆς Θεοτόκου τῆς Πυριότισσας

— » τοῦ Στύλου εἰς Διβροβούνιον, ἄνωθεν τοῦ χωρίου Δίβρη.

— » τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ, εἰς τὸ Ἀργυρόκαστρον τῶν Ζερβάτων

— Ἐκκλησία τῆς Παναγίας Μυρτίλλας.

Ἐν Ἰωαννίνοις (*)

Ἐν τῷ Σχολείῳ Ἐπιφανίου τοῦ Ἡγουμένου ἐδίδαξαν·

(*) Ἐπαιδὴ ἀπὸ συστάσεως τοῦ Σχολείου (1648) οὐδεὶς εὐρίσκετο ὁ ἀναδεχόμενος τὰ μαθήματα, διὰ τοῦτο οἱ Ἰωαννῖται ἐδιδάσκοντο ἐν Βενετίᾳ ὑπὸ Ἀλοῦσιου Γραδενίγου (1656) καὶ Μιχαήλ τοῦ Μήτρου. Μαθητὰς δὲ τῶν ἐν Ἰωαννίνοις Σχολείων ἐπιφέρει πολ-

- 1686-1692. Μιχαήλ ιερέυς ὁ Μητρος (περὶ τούτου, ἀνωτέρω)
1692-1696. Παρθένιος Ἱερομόναχ. ὁ Κατζιούλης
1709-1712. Θεοφάνης Ἱερομόναχ. ὁ Καβαλλάρης
1719-1733. Μπαλάνος, ὁ Βασιλόπουλος τοῦ Ῥίζου
1753-1754. Γρύφων ὁ ἐκ Μετσόβου, Ἱερομόναχ.
1781-1794. Ἀναστάσιος Μπαλάνος, ιερέυς
1796. Κοσμάς ιερέυς, ὁ Οἰκονόμος Ἰωαννίν.
-

Ἐν δὲ τῷ Σχολεῖῳ Μάνου τοῦ Γιόνμα (κατ' ἄλλους Γκιούμα), ἐδίδαξαν·

- 1691-1696. Γεώργιος ὁ Σουγδουρής, ιερέυς
1708. Σεραφείμ Ἱερομόναχος (προσκαίρως)
1743. Ἀθανάσιος, βουθροντεύς
1784. Ἰωαννίκιος Δήμαρος (ἀνεψιὸς Πατσίου τοῦ Δημάρου)
1786-1880. Κοσμάς Ἱερέυς, ὁ Οἰκονόμος Ἰωαννίν.
-

Ἐν δὲ τῷ Σχολεῖῳ Σίμωνος τοῦ Μαρούτζη ἐδίδαξεν·

1742. Εὐγένιος ὁ Βούλγαρις, ἐκλεχθεὶς παρὰ τοῦ συστήσαντος τὸ Σχολεῖον

λοῦς καὶ σοφοὺς ὁ Π. Ἀρραβαντινὸς ἐν τῇ αὐτοῦ σπουδαιοτάτῃ συγγράμματι· Χρονογραφία τῆς Ἡπείρου. Τόμ. Β'. σελ. 281-283.

Ἄρχιερεῖς

Ἀπηντήθησαν·

1658-1665. Καλλίνικος

1673-1676. Κύριλλος

1692-1714. Κλήμης

1700. Ἀρσένιος, ὁ Σταγῶν

1714-1736. Ἱερόθεος.

1736-1766. Γρηγόριος

1786. Μακάριος

1802. Ἱερόθεος

Μοναστήρια

1648. Μοναστήριον τῆς Περιβλέπτου

1690. Τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ Μεθοδίου, εἶτα τῆς Ἐλεούσης, ἦτοι τὸ Γιονμάτικον, ὅπερ ἀνεκαίνισεν ὁ Μοναχὸς Ἰωάσαφ ὁ Φιλανθρωπινὸς κατὰ τὸν 15. αἰῶνα.

1696. Μοναστήριον τοῦ Μεγάλου Σωτήρος

1749. » τῆς Παναγίας τῆς Παλιουργιότισσας.

1771. » τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Βησσαρίωνος.

Ἐν Καστορίᾳ

Ἐν τῷ Σχολεῖῳ Γεωργίου Δημητρίου τοῦ Χειρίτζη (ἴσ. Χαρίτζη (*)) ἐδίδαξε·

(*) Ἐκ διαθήκης αὐτοῦ τῆς 6. Ὀκτωβρίου 1614 ἰδρύθη τὸ Σχολεῖον τοῦτο, ὅπερ αὐτὸς οὗτος ἐπροικοδότησε δι' 6000 δουκᾶτων. Ὁ δὲ Ἱεροσολύμων Πα-

1778. Τριαντάφυλλος Ἱερεὺς, ὑποδιδάσκαλος

Ἀρχιερεὺς

Ἀπηντήθη μόνος.

1788. Γεννάδιος

Ἐν Παλαιαῖς Πάτραις

Ἐδίδαξεν

1704-1729. Ἀργυρὸς ὁ Βερναρδῆς, ἀθηναῖος

Ἀρχιερεὺς καὶ Μοναστήρια
διαφόρων Ἐπαρχιῶν (*)

1791. Δυρράχίου Μελέτιος

1520. Θεσσαλονίκης Θεωνᾶς

1544. » Θεοφάνης

1729. Θηβῶν Γεράσιμος

1718. Κύπρου Ἰάκωβος

1719. » Σίλβεστρος

1601. Λαρίσης Διονύσιος

1520. Νευπάκτου καὶ Ἄρτης Ἀκάκιος

τριάρχης Χρῦσανθος ὁ Νοταρᾶς ἐπλούτισε δι' ἄλλων 1092 δουκάτων, ὧν οἱ τόκοι παρὰ τοῦ βενετικοῦ Νομισματοκοπείου ἐπληροῦντο, εἰσέτι κατὰ τὸ 1788. Διήλον ἐκ τούτου, ὅτι ὁ Μανολάκης φαίνεται εὐεργετήσας καὶ μόνον, οὐχὶ δὲ καὶ Σεμελιώσας Σχολαίον, ὡς κρινῶς γράφουσιν οἱ νεώτεροι.

(*) Ἀπηντήθησαν οὗτοι σπορίδην, καὶ προστιθε-
μεθα, πρὸς ἀναπλήρωσιν ἴσως καὶ τινῶν τῶν πολλῶν
χασμάτων.

1782. Νέων Πατρῶν Χρῦσανθος Κεφαληνιεύς ὁ
Δελαπορτας, Ἐξάρχος τῆς Μ. Ἐκκλησίας.

1779. Σερβίων καὶ Κοζάνης Θεόφιλος

Ἐν Σταγοῖς. 1700. Μοναστήριον Βαρλαάμ· οὗ
τότε ἡγούμενος Αὐθέντιος.

— » » τοῦ Ρουσάνου· οὗ ἡγούμε-
νος Διονύσιος

— » » τοῦ Μετεώρου· οὗ ἡγούμε-
νος Κωνστάντιος.

— » » τοῦ Ἁγίου Στεφάνου· οὗ
ἡγούμενος Ἀνθιμος.

Ἐγγύς τῶν Τρικκάλων·

1700. Μοναστήριον Ντούσκου· οὗ ἡγού-
μενος ὁ σοφώτατος Ἱερομόναχος Μάξιμος.

Τ Ε Λ Ο Σ .

(Σημ. αναγομένη εἰς σελίδα 56.)

Κώδωνες τηρούμενοι ἐν τῇ ἀνωτέρῳ δώματι τοῦ κωδωνοστασίου τῆς ἐκκλησίας. Ὁ μικρότερος φέρει τὴν χρονολογίαν **MCCCCXXVI**, μετὰ δύο μεταλλίων ἐξεικονιζόντων τὴν Παναγίαν μετὰ τοῦ ἁγίου βρέφους, καὶ τὴν ἁγίαν Συνδόνην μετὰ τοῦ μονογράμματος τοῦ γύτου (**Q P P**).

Ὁ μικρότερος φέρει τὸ ἔτος **MCCCCXXVII** μετὰ τοῦ αὐτοῦ μονογράμματος. Ὁ μέσος, τὴν χρονολογίαν **MCCCCX** μετὰ μεταλλίου ἐξεικονίζοντος τὴν Παναγίαν μετὰ τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ὁ μέγας, **DXXXVII** (παραλειπομένου τοῦ δηλωτικοῦ τῶν Χιλίων **M**)· ὑπὸ τὸ ἔτος καὶ περίξ ἀναγινώσκονται: **ALBANUS . ET PATRIA . ECCE-TERA**. Ἐν τῇ κώδωνι τούτῃ ἐξεικονίζονται 1. ὁ ἅγιος Νικόλαος (λατινικῶς ἐσκευασμένος). 2. Τὸ στέμμα τῆς Γ'ώμης, ἦτοι ἡ Λύκαινα μετὰ τῶν ψηλαζόντων δύο ἀδελφῶν· 3. ὁ ἅγιος Γεώργιος· 4. ναῖσκος μετὰ τινων παραστάσεων· καὶ 5. μικρότερος τοιοῦτος ναῖσκος, καὶ ὑπ' αὐτὸν τὸ μονόγραμμα τοῦ γύτου **Q P P**.

Ἢ ἐν τῇ μεγάλῃ κώδωνι ἐπιγραφὴ πολλὰ παρέχει πράγματα, διότι ὅπως ἀκατανόητόν μοι τὸ **ET EC-TERA**, ἐκτὸς ἂν προβληθῇ τολμηρά τις διόρθωσις **EX CYTHERA**.

Ἐν ἰουλίῳ τοῦ 1888, ἐπιδιορθωθέντος τοῦ κωδωνοστασίου, ἐκαθαρίσθησαν καὶ αἱ ἄνω κώδωνες.

